

Szerkesztőségi iroda.

Főter. Szt.-Ferenciek háza, om-
let, balra. — Szerkesztővel érte-
kenni lehet mindennap 11 és 12
óra között. — A lap szellemi
részére vonatkozó minden közle-
mény Margitai József szer-
kesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedés.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyilatkozatai és hirdetések.

Hirdetési jutalýoson számíttatnak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . 4 frt
Fél évre . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még előfizetésre:

Budapest: Goldberger A. V. és
Kekstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társai és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitási petisóra 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztviselő öngyógyító szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” az „Alad-Muraközi-Takarékpenztár” és „Öngyógyító-szövetkezet” a „Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképző-tör” hivatalos közlönye.

Nyílt levél

ZALAVÁRMEGYE 484849 IKI HONVÉD
EGYLETÉNEK TEK. ELNÖKÉHEZ

ZALA-EGERSZEG.*)

Ez év október hó 6-ik napján kegye-
letes ünnepet ültend a magyar nemzet Ara-
don. Évfordulóját ama véráldozatnak, melyet
dicső szabadságharcunk tizenhárom jelese
hőhérkezek miatt a hon üdvéért szolgálta-
tott. A nemzet apraja-nagyja minden tájról
nagy gyászoló család tagjaiként fog össze-
seregleni, mert az idei évforduló fölülmulja
az előzőket jelentőségében. — Százrezek
lesznek jelen a hősök emlékkövének telep-
lezésén, melyet 41 év múltán állított fel a
hazafias lelkesültség a kegyeletes megemlé-
kezés maradandó tanujelül.

A leviharzott küzdelelmünk 41-ik évé-
ben — nagyon is megritkított sorainkból
imitt-amott maradt csak fenn — néhány
harcos. Minket, a megmaradtakat a kegye-
letes vezérelt oda a magyar Golgothára,
mert mi ama tizenhárom hősnök mintegy
fiatit képviseljük — az egész nemzet alkotta
nagy gyászoló családból.

*) Felkértem megének lapjainak tisztelt
szerkesztőjé, hogy a közeményt lapjainban is
fölvenni sziveskedjenek!

A „Muraköz” tárczája.

Pali bácsi.

(Vége.)

II.

Pali bácsi azonban ezáltal nem enyevgett,
hanem iszonyú komoly arczal felkérte a házi
urat egy még komolyabb szóra a mellékszobába.

A komoly arczra még zajosabban hangzott
fel a nevetés; szerte pattogtak az elezek Pali
bácsi felől. Egyik úgy vélekedett, hogy Pali
bácsi ta'án képviselő akar lenni és voksolat koldul.

Dehogy, — vágta ki a garast a másik —
pénzre van szüksége, minap nagyban vesztett.

„Az hogy egyik sem — szolt közbe a har-
madik — épen nem Pali bácsi meg akar háza-
sodni a Báthi uramat akarja kérönek.”

Hatalmas hahota kísérte az utóbbi megjegy-
zést, mely azonban Pali bácsi egykedvűségének
vértjéről ártalmatlanul pattant vissza.

A mellékszobában hamar megtörtént a lány-
kérés. A szülök örömmel adták beleegyezésüket.
Makranczos Pali bácsi azonban a leány szájából
akarta ezt hallani. Visszament a társaságba s mi-
után előbb mindenkit letorkolt, lefőzött, ki hozzá
tolakodott; egy alkamas pillanathan félrevonta a
lányt s röviden kérde tőle:

„Akarsz-e férjhez menni leányom?”

— Igenis, nem is Pali bácsihoz nem me-
gyek.

— Pogány vagy fiam, nekem ugy sem kel-
lesz. Másvalakihez?!

Ök vezettek minket az ellenségre; a
közös hazaszeretelen kívül az ő lelkesítő
szavok és hősi példajok öntötte belénk a
bátorságot és ök lettek — az első vértanú-
k! — Gyalázatos halálukat azonban a
hálás haza megdicsőíté! Mi, kik velök küz-
döttünk, legjobban éreztük a sajtó sebet,
melyel a nóditó — fájdalomainkat — jogta-
lan diadala után növelte. De a nemzet e fájó
sebe képezi egyszersmind legnagyobb büsz-
keségét. Tizenhárom nagyjával a magyar szen-
tekké avatta és emléket emel nekik.

Legyünk jelen bajtársak e büszke fájd-
alom apothezisán! Nekünk onnét hiány-
zanunk nem szabad!

Mi, kik a sors intézkedése által e szép
megyébe kerülünk, egyesüljünk a szent
cézra! A résztvevők ezrei közül eltörpül
az egyén; a zászlót csak testület vetheti
oda méltán!

A kik egykor távol földön elhagytuk
tűzhelyeinket — tömörülni a szent harcra
egyesüljünk még egyszer a szép utra s
jelenjünk meg, ha nem is mindnyájan, de
legalább különtütség által!

Hadd reszkessenek szíveink a hazas-
zeretet gyönyörétől és az emlékezés szent
fájdalmától! Tegyük le koszorunkat dicső
társaink emlékkövére és majdan edesebb nyu-
galom lebeg örök álmaink felett, ha tapasztal-
juk és megvesszük küldöinknek a hírt,

hogy az utódok szívében ugyanazon hon-
szeretet lángja lobog, mely minket a sza-
badságért harczra hevített.

Tekintetes elnök ur ez ügyben további
intézkedését vágyva váru, kiváló tisztellelt
és hazafiai üdvözlettel vagyok

Csáktornya, 1890 ik évi augusztus hó
15 ikén.

veterán bajtárs

SZIRTEI GYÖRGY

gyak. orvos, 4849-iki
honvéd.

A megyei közigazgatási bizottság aug-
havi ülését Svasztis Benó főispán ömáltósá-
gának elnöklele alatt f. hó 12-én tartotta.

— Az alispáni havi jelentés felolvasása után
Csertán Károly alispán felemeltetésére a közig-
bizottság a közbizottság tekintetében a me-
gye területén megállapított csendőrlétszám
mielebbi kiegészítését kéri a miniszertől!

— A gyűlés legfőbb tárgyát a közutakról
és vámokról szóló 1890 évi I. t. cz. 23. § a
alapján a megyei törvényhatósági utaknak
kiadásairól, bányeletről az 1891. és 1892.
évi időszakra megszerkesztett előirányzat tár-
gyalása képezte — A kézi napszám 50 kraj-
zárral, az igás napszám 3 frrtal, az egye-
nes adó után fizetendő utadó pedig 10 szá-
zalékal vétetett fel. A közigazgatási bizottság

az unalom, a meg nem szokott esendés életben.
Nagyon hiányzott a kedves aramócém, s újra
fölelért benne a gondolat, hogy mégis milyen jó
volna, ha neki fia volna! Egy fia, kit 6 elvei ze-
riat nevelhetne fel, kit 6 oktathatna és végül a
kinek apai büszkeséggel mondhatna, „fiam uram!”

Egyszer Füzessy nevével együtt látogatta meg
gyámját. Azaz csak meglátogatta volna. Mert
mit tett Pali bácsi? Bezárta előtök az ajtót és
csak az ablakon szolt ki, hogy 6 nincs ideháza,
azaz, hogy lithon van de csak öcsémuramnak,
vászonselédokkal nem közlekedik. S így ment az
egy szép napig. Eme szép napon pedig sugaró
arccal rohan be hozzá gyámja: Füzessy s bold-
dogan jelenti, hogy örüljön Pali bácsi, megvan az
örökös.

— Na csak hogy megvan! Meg is született
ugy-e Fiu?!

— Fiu, és szép mint egy angyal! — Jöjjön
Pali bácsi, nézze meg a keresztfiát!

Hm! hm! — ümgett az öreg; de azért
engede magát vezetni, mert terve volt. Most elő-
ször ment Füzessyékhez. Megmutatták neki a ki-
sikert — a csesemő parányi ajkai mosolyogtak,
szemeit csodálkozva legelíteté az öreg úron.

Pali bácsi el volt bájolva, örömtől repdeső
szívével szoritá magához a gyermeket; úgy találta,
hogy a legényke egészen egy néz ki mint 6, miut-
ha csak 6 köpte volna ki. Milyen a szeme, szája,
orra, füle, szemöldöke, haja!?

— Biz lsten, akár ha én volnék az apja!

— Itt meghökült az öreg, eszébe jutott, hogy az
apának felesége szokott lenni, a ki pedig, keréken
kiment, — csak vázonseléd. Majd ölebe
vette a gyermeket a kézbe hozzá beszélni szebb-
nél szebb dolgokat. A gyermek nem érté azt a
beszédet, de ösztöne sugallá neki, hogy ez a

Ekkor a leány lelkében a sejtés sugara vil-
lant meg, mert hisz 6 is egész lelkéből szerette
Füzessyt. — Sötét pir borítá be arczát s szíve
hallhatóan dobogott.

„Hm — gondola az öreg — ugyan kéreli
magát. Nos, leányom, lelelj, akarsz-e fiam felesége
lenni?”

A leány irult-pirult, de az öreg ur nem tá-
gított, míg az „igen” el nem lebbent a korall aj-
kakra!.

Most már nyugodtan lábalt haza az öreg ur
s rágyujtván előbb a háromnegyed óráig nélkülöz-
ött pipára, következőképen szoltott az elmerült
fiúhoz:

„Hát kedves öcsém uram, minekutána láttam,
hogy agyonhu-ujta magát, elmentem Báthiékhoz
és megkértem a portékát. Ide adták biz azt szí-
vesen! Nevezett személy pedig küld magának
ezer cuppantásokat.”

Ezt csak úgy vágta oda az öreg ur, hogy a
következőn gondolkozózzék.

„Hanem, hm hm, — köhögött — hanem azt
kikötöm magamnak, hogy az én házamba he ne
tegye a lábát, a miért is ezental az apád lábába
fogsz lakni. Pünktum.

Allott is szavának az öreg, még a kézfogóra
sem ment el; azt kördte kitogásul, hogy az agara
beteg, hát nem mehet; de meg különben is az
olyan dolgokért nem érdemes megjelenni. A kéz-
fogó után négy h tre az esküvő is vághe ment.
Pali bácsi a botránnyig vitte, még itt se jelent
meg.

Ez időtől fogva Pali bácsi sehova se jár, ott-
hon állt s egyre pipázott, Füzessy gyakran meglá-
togatta ugyan, de mindannyiszor illő hidegséggel
fogadtattott.

És a zajos kedvű öregem erőt kezdé venni

az alispáni előterjesztést elfogadta. — Svastits Benó főispán utalva arra, hogy a csáktornya-ukki helyi érdekű vasútra vonatkozólag létesítendő menetrendnek a megye székhelye s ezzel kapcsolatban a megye érdekeinek megfelelőleg leendő alakítása érdekében czélirányosnak tartja, hogy ez érdemben a közigazgatási bizottság is felterjesztést tegyen a miniszterhez, a mely felterjesztésben kérje főképp a 30 kilométer sebességre 40 kilométerre való felemelését, másrészt Zala-Egerszeg és Szent-Iván között a közvetlen összeköttetésnek omnibuszokkal való eszközölését. Kijelenté egyúttal, hogy részéről ezen ügyben mindent elkövet, hogy a vasútnak oly menetrend adassék, melylyel a megyének azon contemplant óhaja, hogy e vasúttal a székhely emeltesse s a megye részéről hozzáférhetőbbé váljék, lehetőleg elérésék. — Alsó Hrácsán és Turcsisce községek pedig az alsó királjeveci póstahivatal forgalmi kerületéből a hodosáni postahivatal kerületébe osztattak be. — Kir. tanfelügyelő havi jelentésében előadta, hogy a balatonfüredi szeretetház czélba vett javítási munkálataira vonatkozó szerződést a miniszter jóváhagyta, továbbá a csáktornyai állami tanítóképző mellé felállított tornacsarnok felszerelésére 1389 frt, ugyanazon képezdének természetén, földrajzi és történelmi taneszközökre, könyvtárra és a gyakorló iskola felszerelésének kiegészítéséről 1189 frt 30 krt engedélyezett. — A nyári iskolázást tíz alsó-muraközi községekben megvizsgálta az alsó-domborui 3 tanerővel bíró, az alsó-vidoveci 2 tanerővel bíró és a szent-mártoni 2 tanerővel bíró r. k. iskolát. Utóbbi helyen a harmadik tanítói állomás szervezése végzésileg kimondatott. — Kir. tanfelügyelő jelentést tett Nyirvölgy és Szent-Illona községek iskolázatása ügyében

Iskolafentartásuk kötelezettsége ügyében. A miniszterhez felterjesztés tételik. — A tankötelesek összeírásának és begyűjtésének ügyében Zalavármegye összes járásainak főlzolgabírói felhivatnak, utasítsák járásuk összes községi előjáróságait, hogy a menynyiben az 1889/90. tanévi tankötelesek jegyzékével hátraleéban volnának. úgy ezt, valamint az 1890-91-ik tanévi tankötelesek kimutatását a végzés vételétől számítva 10 nap alatt a járási főlzolgabíróhoz beterjeszték. Ezen kimutatásokat a járási főlzolgabírók augusztás végéig a kir. tanfelügyelőhöz beterjesztik. Utasítsák még az előjárókat az iránt is, hogy a kimutatásban első sorban legyenek feltüntetve a 6-12 éves fiúk és lányok, ezek után pedig a 13-15 éves fiúk és lányok. Ezen két csoport zárakéban pedig legyen végsőszámban kifejezve az illető tankötelesek száma, nemük, vallásuk és nemzetiségük szerint. — Az árvaszéki elnök havi jelentése szerint a fogalmazói karnál julius hóban elintézés alá került 4860 ügydarab; ebből elintézték 2164 ügydarabot.

KÜLÖNFÉLÉK.

— *Szives tudomással.* Zrinyi Károly polgári iskolai tanár lapunkhoz főmunkatársul volt szerencsénk megnyerni, a ki lapunk kötelékébe már be is lépett.

— *Királyunk Ő Felségének* születése napját f. hó 18-án szokás szerint nálunk is megünnepelték. Reggel 9 órakor tartatott meg a város intelligentiájának s honoratiórnainak jelenlétében a plebániatemplomban az ünnepélyes istentisztelet. — Az izraeliták imaházában gyűlt azután össze a község, a hol Schwarz Mór II. éves theologus Budapestről, a helybeli rabbi fia, hatásos szavakban méltatta a napnak jelentőségét. Alapszámjének a bölcs ama szavait elmeszeltotta, hogy 60 éves korában minden ember aggkorának küszöbét lépi által. Királyunk is ez alkalommal 60-ik évét töltvén be, visszailleszt szónok a király zajos tjuokorára, ama időkre, a midőn a szabadelvi eszmék gyökeret vertek s ezért a király s a nemzet között meghasonlás támadt; a midőn visszavonás és pusztulás nyilvánult mindenfelé; a főltség személyét pedig a népszerűtlenség sebző koszorúja övezte; s a mikor ma a szeretet s ragaszkodás jeleivel találkoznak a nemzet körében királyi irányában; s ha tudjuk, hogy a főltség ezt nem karddal, nem erőszakkal, sem hatalommal, hanem az igazságosság és törvényesség alapjára állva, nemes szíve sugallatát követve, a nemzet alkotmányos jogainak s ezeréves multjának tisztelgethen tartása által érdemelte ki: büszkén tekinthet vissza multjára s nyugodtan kezdheti meg aggságának napjait. — Az ifju szónoknak jól átgondolt, dicséretére való hazafias szellemtelő áthatott beszédje, melyet a királyok királyához intézett, valóban szép fohászszal fejezett be, határozott hatást gyakorolt a jelenlevőkre. Az ünnepély a rabbi könyörgésével s a Hymnusnak karban való eléneklésével nyert befejezést.

— *Szent István* első királyunk ünnepnapját kegyelettel üli meg minden évben városunk községe. Ez évben is tömegesen vett részt a 11 órai magyar misén, a mely alkalommal a városi iskolákhoz ki-nevezett új hitoktató Horváth Honorius áldozópap mondotta el hazaszeretettől sugallt nagy figyelemmel meghallgatott magvas szónoklatát. — A délutánra már régebben kitűzött kiosztása a tüzoltói szolgálati érdemeknek, miután ezek nem készülték el, elmaradt s a tüzoltóság elnöksége részéről bizonytalan időre elhalasztatott.

— *Gróf Festetics Jenő* ur e hó 20-án hosszabb távollét után megérkezett Csáktornya zalavári kastélyába.

— *Változások* a csáktornyai áll. tanítói képezdénél. A vallás és közoktatásügyi miniszter ur ő exzellenziája Samu József áll. tanító igazgatót saját kérelmére szabad-ságolta és a képezde helyettes igazgatójává Margitai József áll. tanítóképezde tanári nevezte ki. Ugyancsak a képezdehez éneketanárná Beér Ferencz zenővőraljai áll. tanítóképezde éneketanárt helyezte át.

— *Kisváros.* Gróf Festetics Jenő csáktornyai uradalomban csáktornyai ispánná Mesterics Aladár urod. inokot nevezte ki.

— *Csáktornya* város tulajdonát képező Hattyu vendéglő disztermének festését Perkó Péter nagykanizsai festő a múlt hét végén befejezte. A kik megtekintették Perkó úr munkáját, elismeréssel nyilatkoznak felőle.

— *Tilos ere és jarni* = Szórol szóra, betűről betűre ily felirat olvasható a vasúti új indóháznál kiállított tilalomfánál. Kérjük az illető vállalkozót, sziveskedjék a tilalomfát kellő helyesírású fölirattal ellátni! Sok idegen fordul meg városunkban; ne mondják, hogy nem tudnak magyarul.

— *A zalamegyei* tüzoltó szövetkezet e hó 15-én tartotta N-Kanizsán közgyűlését. Vidékünkéről képviselve voltak a csáktornyai, perlaki, kottorui, letenyei, légráti, alsó domborui, czirkovlyáni egyletek. A szövetkezet elnöke Kovács Károly, alelnöke Szeibert Antal lett. A választmányba beválasztottak vidékünkéről: Czvetkovits Antal, Pichler Imre, K-le György és Tóth Sándor. A jövő évi közgyű és Csáktornyan fog megtartatni.

— *A letenyei polgárság* körében mozgalom indult meg az iránt, hogy Kossuth Lajos nagy hazánkának, náuünnepét e hónap folyamán megünnepelék. Az ünnepesség fényének emelésén — s sikerének biztosításán rendező bizottság fáradozik.

— *A vághidának* városunkban tervbe vett építése elhalasztatott; mert a napokban megtartott városi gyűlésen Wollák Rezső és társai a megtörtént árverést a nagy összeg miatt kifogásolván, az elen föllebezést jelentettek be.

— *Borot járt volna.* Kovács István letenyei muzsikuskunk mesterségéhez tartozik, hogy másnak terhéen könnyitven Kimuzsikálta a bús legénynek bánatát nem egyszer, s szivesen vállalkozott mindenkor arra, hogy a mulatónak pénztárczáján eret vágva, annak terhéet részben magára vegye! Könyörületes szokásának akart elegendet tenni most is, a mikor Kottoriról Csáktornyára jövet, a vele utazó Mayer Frankl meg-szánta. Őt az intolerancia távollól sem bántotta; őt eselokedeteinek gyakorlásában vallásos tekintetek nem vezérelték; ő nem nézte; kereszténye, zsidó-e az illető; ő neki jó szíve volt mindenki irányában, — kivétel nélkül. Megegett tehát a szíve Mayerünkön is Mikor nagy a meleg, — pedig szit. István napján ugyancsak izzadt mindenki, — lekerült a kalap, kabát; le a gallér s egyéb is. Fúj, törülgette homlokát szegény Mayer egyre s a mi derék muzsikuskunk sem lett volna Kovács, ha ezt közönynyel nézte volna végig! Szíve könyörületes lényei rezegni kezdtek tehát. Föltette magában, hogy társán segít. A gallérral, kalappal stb. nem vesződött; mindkettőt zsebre vághatja gazdája is, ha kényelmetlen neki. De bezeg egy koffer, az már egészen máé portéka! A ki vasúton valaha utazott, tudja mit tesz az, egy koffernek gondját viselni! Hát még azon a fránya gyorsvonaton, mely a maga utasaival sokat bizony nem teketoriáz, könnyen ott

örög ur bizalmas, jó ember. „Ki volt boldogabb Pali bácsinál? A gyermek mosolygott enyélgesre, sőt még abban a főszerencében is részesült, hogy a legényke helesimpaszkodott szakállába s ugyancsak megránczolgá. Potya volt, ránezgálhatta.

Pali bácsi ismét kedélyes ember lett; járt mindenkihez, de legfőképpen Füzessyékhez. Ott ült mindig délután s gyönyörködött a gyermekben s milyen volt öröme, midőn a legényke ki tudta mondani, hogy: „Pali bá!”

Társaságokban mindig unokájáról beszélt; a kit ő már fiának fogadott s a kire egész vagyont testálta.

Enyém ő, az én fiam, — szokta mondani, — s én vagyok az apja; én neveltem fel őt, s lesz belőle főispán, nógyűlölő.

Hogy az örökös valóban nógyűlölő lett, azt a nök naplójából tudhatnók meg leginkább.

Lengyel Tivadár.

Öseim sirboltja.

Öseim sirboltja
Engem ne takarjon,
Enyhülést, nyugalmat
Puha földhant adjon.

Hozzám a langy szellő
Álmodozni járjon,
Ha átsuhan este
A virágos fákön.

Beszéljen bánatról,
Édes szerelemről —
— Hajh! életre többé
Már egyik sem kelt föl.

Nem dobban meg szívem,
Nem gyúl lángra többé —
Pihenek, — álmodom
Örökkön-örökké!

GRÓF VAY SÁNDOR.

haggya a faképnél, vagy magával viszi sző nélkül, ha a leszállással kellőleg nem siet! A gallért fölgombolni a nyakravalót eligazítani; a kabátot, kalapot kisimitani — mennyi munka ez; ki ne örülne annak, hátha még paraplja s egyéb cókja-mókja is van, ha akad könyörültes utitársa, ki a koffert gondjai alá veszi! Ezt a koffert szemelték ki tehát ez egyszer Kovácsnak élesen látó gyakorlott szemei. S a mikor Mayer barátunkat a nagy hőségekben az álom ringatni kezdte, fogja barna honfittársunk a protegált utitáskát, lödít egyet rajta s nyomban vígabban dübörgött a nem csekély tehertől megszabadult vasparipa! Megjártta azonban mórénk ez egyszer: mert Meyer Frenkl a koffer hiányát csakhamar észrevévé, rossznéven vette utitársra szerényeséget, a melylyel a nagy szívesseget titokban elkövette, másrészt meg akarta kimélni a fáradságtól, a melylyel a táskának fölkeresése s annak továbbítása a cigány részről járt volna, a miért is Csáktornyan egy csendőr gondviselésébe ajánlotta, kinek lelkére kötö, gondoskodjék róla, hogy derék emberbarátunk tulságos önzetlenségéért törvényes jutalmát vegye. Így került Kovács István letenyéi muzsikus nevenapján a helybeli m. kir. járásbírósgá börtönébe, a hol a hűsön alkalma van elmékednie a fölött, mekkora baj az, ha az embernek kivált pedig a cigánynak tulságos nagy a szíve!

— Szilaj bika áldozata lett f. hó 22-én, a d. e. órákban egy eddig még ismeretlen 19 éves horvát ifjú, ki Ivanec nevű községből a helybeli állomásra hozta azt, hogy innen vasuton tovább szállíttassa. Az állat bokrosodni kezdett s a midőn gazdája fékezni akarta, csakhamar földre teperte őt. A fiatal embert eszméletlen állapotban szállították át a varazdi kórházba, a hol a belülről szenvedett sérülései miatt életéhez kevés reményt fűzhetnek.

— Tűz emésztette el folyó hó 14-én Molnár Elek helybeli ügyvédnek pörzombári birtokát. A cseplőgöpből a gépész vigyázatlansága következtében elugrott szikra a körültekvő kévéken lángra kapott, minek folytán csakhamar az egész gabonamennyiség egy lángtengerben öszült. A csépléssel előgalt napszamosok szelnek erdekét s így nem lévén ki a tüzet őltsa ez nemskóra ura lett a helyzetnek, mire következő pillanatban a lángok az épületet is nyaldosni kezdték. S míg a körülbelül 50 keresztet kitevő gabona s az összes takarmány perjévé lett; a mellékeltységek a gazdasági eszközökkel, végül s cséplőgéppel megsemmisültek szörnyű munkáját a bősé elem a lakóházban folytatta, a hol a mennyezetet rövid idő alatt áttörvén, rombolását a butorzat, ruhaneműk, ékszerek s egyéb értékes holmik tönkretételével estére befejezte. A pusztulás teljes. A hol azelőtt az emberi kéz alkotása a jöletet hirdette, ott néhány óra múlva a rombolás borzasztó műve volt látható. A kár jelentékeny, de biztosítva lévén, részben megterül. A csekély oltóterő folytán a tűz az utca másik oldalára is átterjedt, a hol a Böles testvé-

rek jóságát is elpusztította. A vizsgálatot megindították.

— Tűz. F. hó 19-én d. u. 3 órákor Bánvavár községre is rájárt a tűz. Horváth Mihály gazdának a háza gyulladt ki ekkor, mitől nemcsak nevezeltnek lakóháza, hanem Tugtzer Pál szomszédának lakóháza, istállója s ő-szes takarmánya is marataékul esett a lángok telhetetlenségének. A kár 700 frtra rugkó ülbelül. Elszomorító körülmény, hogy Horváthnak Balázs nevű öt éves kis fia is bent égett, a kit általában a tűz okozójának is tartanak, mert a tűz kitörésekor az istállóban tartózkodott. a hol valószínűleg gyutával játszadozott.

— **Perlakról írják**, hogy Schweizer Kálmán perlaki állami iskolai tanító egész sége helyreállításá végett egy évre szabadságotlvtán, a közokt. miniszterium szolgálattételre Krineczky Imre bibbei — lipótme-gyei — állami tanítót helyezte át.

— **Seller Aranka** perlaki állami iskolai tanítónő a losonczi államilag segélyezett polgári leányiskolához ipartanítónőnek választatott meg.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF.
Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

VII. TECAJ

VU ČAKOVCU 24 ga AUGUSTUSA 1890.

BROI 34.

Urednička pisarna:
Člaveni pišo, fraterska hiža, lévo na kandidatej. -- S urednikom moči je svaki dan govornik med 11 i 13 vurom. -- Sve pošiljke plaćeno se sadržaje novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovcu.
Isnasteljstvo:
Knjžara Fischel Filipova kam se prodajla i obanane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Prodplatna cena je:
Na celo leto . . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . . 2 frt
Na četvert leta . . . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovnikkoga društva „Čakovečke šparksse“, „Medjimurske šparksse“, „Dolnje-Medjimurske šparksse“ i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“

IZ POVESTI MAGJARSKE. Trublja Lehelova.

V Jászberényu i danas se vidi puno-vredna relikvija (ostanek), koja je negda bila duša velikih harcov, i vu koju vezda niči svaki stoti človek zatrubiti nemore. Na tom rogu od elefantove kosti, zarezane su slike vnovih harcov. Risanje ovo, Bog zna, kak je staro a došlo je izpod ruke prastaroga seite. Povest ove trublje (roga) jako je znamenita. Kak se pripovēda, pu-tovala je ova po svih tabornih sa svojim gospodarom, na glas iste pobudilo se je v taboru sve na novo življenje; glas joj se je na milje daleko čul, ako se je na bregu vu nju zatrubilo.

Vu bitki pri Augsburgu, koja je za magjarske šerege žalostno izpala, nije već vezir časa imal, da se oposti od svoje mile trublje; konja su pod njim preboli, a veziru opadšemu pod konja, iztrgnuli su iz ruke sablju predi, nego bi se bil sam s njom skončati mogel, ter vlovljenoga s dvema pajaši Urturom i Bucsuom odvekli ga pred slavodobitnoga Ottona. Sudci odsudili su na smrt te vlovljene poglavice magjarske. Nije Lehela bantoval v srcu taj sud; čutil je, da ga je zaslužil, ne kajti je bitku počel, nego zato, da ju je izgubil; nu neopisivo bolelo ga je to,

da je med njegovimi sudci bil i iznevereni Konrad, on isti, koj je šereg magjarski vu orsag pozval ter se njemu tak sramotno izneveril.

Vu zadnjem času življenja svojeja sprosil si je tu milost, da mu se dopusti još jedanput zatrubiti vu svoj rog, vu svojeja najbolšega toga prijatelja, kojega je tak jako ljubil. Dali su mu trublju nje-govu. On je vezda za zadnjimput zatrubil; daleko se je čul žalosten glas trublje a dalešnje pećine još su žalostneše oibijale silni glas; na leškom poju (Leh) pridignul je glavu jeden vmirajući junak čuši čarobni glas poznate trubje, i kad je taj minut, ostavila ga je opet na jednu minutu nazad do la duša.

Na dugom se je razlegal skrajnji glas trublje, vu njem izražena je bila sramotna smrt jeduoga dijnoga junaka, a sami neprijatelji bili su genjeni vu nemilostivni svojih silih nad tim glasom.

Vu ov hip skoči iz med njih Lehel i videći pred sobom Konrada, tak ga je po glavi lupil s težkim rogom, da se je taj na jeden vudarac mrtev srušil. „Ti pođeš pred menom i budeš mi sluga na drugom svetu“ reče Lehel. Ovak je išel na mesto pogubljenja.

I danas vidi se velika šerba na trubji Lehelovo, a potomki pripovēdaju, da se je ova onda napravila,

Putovanje na Dunavu.

(Dalje.)

Putujući ov Győra niže i prelazeći polek vno go raznih občinah, dojdemo napokon na onu točku, gde se Mali Dunav s Velikim Dunavu skupa shadja. Na ovoj točki je Gönyő, koj je akoprem nezatna i konaj jez-ro stanovnikov brojeća občina, ipak je znamenit postal po svojemu parobrodarstvu. Vu njegovoj luci (msto, gle brodovi postaju, pri nas: lenta) videti je večkrat 70—90 brodov. Nadaleko Gönyőa vidi se i varoš Komarom. Rév-Komarom imal je negda znamenitu trgovinu, rukotvorci nje-govi odlikovali su se osobto vu gradjenju brodov, danas vu c. slom nalazi se tu samo spomenek negdašnje dike. Veliku potresi, požari, pak potopi od okružujućih ga vodah većinili su njihov promet i obćenje nesigurnim, pačili je jako vu njihovom gospodarstvu i ovak preprečili, da se taj 11 jezer stanovnikov brojeći varoš nikam razvijati nije mogel. Zate niči nemremo vno go spominjati o rukotvorinah varoša Rév-Komaroma, naj-znamenitese su jim tvornice lončarske i stolarske, nu i lépi bili cipov njihov glasoviti je po celoj okolici dunavskoj.

Izvan poljedelstva i drvarstva jedino je još ribarstvo, koje ovi stanovnici s dobrim napredkom tiraju. Spomenka je vršeno ribolovljenje njihov na vazu i toka. Negda vlove i 10—12 stopah dugu a 2—8 centov

težku vizu, kak takaj 5—6 stopah dugoga toka Ova fela ribah spada k ribam putujućim iz črnoga morja a nahadja se samo do Požona, nad Požonom ga već nema v Dunavu. Ribe neslanih vodih, koje se pojavljaju vu ribarstvu komaromskom, su krap, ščuka, marna, kečiga i oštriž. Komarom ob skrbljuju s ribami veškom strankom Beč i Nagyszombat.

Zidanje tvrdjave révkomaromske pada na ono vreme, kada su se naši prějši sim seliti počeli. Kak se vidi iz jednoga lista kralja Bele II, vtemeljil je jednu čest Čsalóköz — Komaroma jeden od sedem vezirev imenom Ketel, došavši sim sa svojimi slavodobitnimi Magjari od potoka Kuma. Ketelov sin Alap Tolna vtemeljil je tu zemljene nasipe i grade, koje su prědji naši tečajem vremena sve bolje i bolje objačili. Ovi nasipi pošpatavali su se kroz vnoaga stoletja svakomu neprijatelju.

Znameniti dan vu povestnici toga grada je on potres od 1763-ga leta, po kojem su mu se sve sgrade porušile, kada se je zid, stojeći pri vustju Vaga i Dunava (gde se Vag v Dunav zleva) od drugih odtrgnul ter do tri stopa gluboko prepal a iz nastaviših jazov (pukotin) iz zemlje van buknuh s žveplom pomešani prah, ogenj i voda.

Vu Komaromu rodil se je kralj Ladislav V., tu se je gustokrat zabavil kralj Matijaš pravićni; on je uvrstil taj varoš vu red slobodnih kralj. varošev. Tu je leta 1789. izšel prvi magjarski znanstveni tečajni spis. Vu ovoj okolici su se takuše od grala najslavněša i najdičněša dela magjarskoga harcuvanja za slobodu 1849-g. leta, a dična posadna vojska magjarska stopram je onda predala ovaj grad, kada je već svakomu utonju kralj bil.

Iz varmedjije komaromske teče Dunav vu varmedjije estergomsku, dotičajuć se putem po svojem vinu glasovitoga Neszmélya, gde je 1439-ga leta vumrl kralj Albert, a zatim Suta, vu kojega hataru izkapaju vnoaga mramera. Gore estergomske varmedjije davaju blizu poldrugi milijun hrdjavoga kamentoga vugljenja a lepe njene šume vu najlepšem su cvetu i ređu. Dunav ovdí teče dober falat vu širokom koritu, nu pri varošu Estergomu malo se stisne.

Estergom leži na desnoj obali dunavskoj naproti Párkányu. Došazeć po Dunavu ili zgora ili zdola, to se već iz daleka vidi taj Siton našega orsaga, koj je negda najglasovitěši varoš bil naše domovine, za kojega je Turčin vnoaga krvi prelejal i zbok kojega su se za vreme domaćih borbah protivne stranke vnoaga pravdale i borile. Pod belom IV im bil je to naš glavni varoš a po Tatarih bil je porušen i razoren. Estergom skoro točke i hipa, koj nebi imal povestničku znamenitost. Tu se je rodil sv. Stefan prvi kralj ujedno apoštol magjarski, tu poživaju kosti Stefana III-ga i Bele IV-ga; tu su stanovali najdičněši cirkeveni poglavari domovine naše. Gde je negda stala tvrdjava Estztergoma, koje se ostanki dandanasi vidiju, tam vezda stoji najvećičastveněša stolna cirkva domovine naše, koje zidanje započel je 1822-ga leta nubbiskup Rudnay Šandor. Iz visine te cirkve čisto je pregledati moći estergomsku, hontsku, komaromsku i györšku varmedjiju, a videti je i v jednu čest nyitransku, požonsku i vesprimrke varmedjije. Estergom sastoji iz pet različitih čestih t. j. iz jednoga slobodnoga i kralj. varoša, jednoga nadbiskupskoga varoša, iz trgovićoš sz. Tomaš i sv. Juraj a napokon iz tvrdjave. Naproti ovomu varošu izleva se potok Garam vu Dunav.

Od Estergoma do Višegrada nahadja se vnoaga menjših i znamenitih obćinah kraj

Dunava. Tu je Pilis-Marot, vu hatara ovoga našli su vnoaga ostankov atarinskih zidinah, koji, misli se, da su ostanki od grada Dobzi Mihalja. Vu blizini ovoga mesta priptida se je smrt Dobzija i njegove supruge Jelene, koje je Kölcsy odlični pesnik našega naroda tak lepo spopćeval. Škupa su pred Tatarí suprug i supruaga vušli, a videć Jelena, da za nje oslobodjenja nema, zaprosila je svojega supruga, nek bi ju on sam skončal, kaj je Dobzi na očigled dušmanov svojih i napravil, ter nahrupivši sam na progoneći ga divji č por, međ njimi je našel i smrt svoju.

Spominjanja je vredna i obćina Dömös sa svojom jako lepom okolicom, gde je nesrećna smrt postigla kralja Belu I-ga, i gde je herceg Almos za vreme kralja Kalmana bogati kloster vtemeljil. Ovdí počimlja najlepša dunavsko-magjarska okolica. Dunava ubrubljaju tu prelepe gore, od kojih na jednoj vide se ru evine Višegrada. Za vreme kralja Karla I-ga tu je bila stolica kralja magjarskoga, a palača kraljevska bila je tu još za kralja Matijaša tak sjajna, da joj je slabo bilo para najti. Tu su đuvali krunu magjarsku v 8. stotin let. Taj grad bil već i v turskih rukah višeput, dok nazad zabljena pod Leopoidom I, na zapoved kraljevsku bila je razorena.

Na podnožju gradskog brega proteže se trgovićše Višegrad, koj je od svoje negdašnje dike komaj zadržil vise, kak lepi svoj položaj. Komaj ostavi putnik rušvine kraljevskoga Višegrada, ter izišavši iz prelepe doline, već se najde vu lepoj i vugodnoj ravnicí. Na ovoj ravnicí zruže se na obali Dunava varoš Vác. Vác leži već vu Pest Pilis-Soltvarmedjiji; tu ostavija Dunav svoj izločni pravac, ter se jednako prama jugu spu ći. Ovak varoš kak se pripoveda, zazidan je 885 ga leta po narodjenju Kristušvom. Povestca pripoveda, da je i biskupija vu Vácu po sv. Stefanu vtemeljena. Najvećše znamenitosti toga varoša su: stolna cirkva, koja je vu talijanskom stilu zidana, pak zavod gluhonemih, koj je vtemeljen za vreme Marije Terezie. 1849-ga leta vu harcu za slobodu magjarsku bile su tu dve bitke, vu prvój slavodobitno je svladal neprijatelja Damjanica sa svojimi vitežkimi honvedi, a druga je nepovoljno izpaia za magjarsku vojsku.

Nekaj za zabavu.

Dragi prijatelji! Vu našoj zadnoj šćišji natuknul mi je nekój od vas (koj osobito rad naše novine „Muraköz“ čteje), da bi vam vezda, dok nije škole, i dok još imam — tobož, kak se veli pšeničnoga časa, nekaj napisal i raztolnačil od dobre kapljice — koju zovemo „vinom“. — Isti gospon notariuš nije mogel zamučěti, da mi nebi bil to isto natuknul. — Pokehđob pak, da se ni samo vi i gospon notariuš, nego tulikajše i ja od te dobre kapljice vkraj navlečem, zato vam hoću vašoj vručoj želji zadovoljiti. — Anda

Vino.

To vam je drago stvorenje i dika onomu, koj se ga je prvi natrusil! Kaj se mene tđe, ja se od njega redko opijem, ar ga redko gda pijem, i ar ga i podnesti morem. Vu ostalom to su malenkasti — ajđmo na stvar, Razdelil sam to razpravljanje na tri dela, ter prvi del govori, kak je vino postalo, drugi del govori od fele vina, a trećji od delovanja vina.

I. Od postanka vina. Vsaki od vas zna, kak je postalo vino. Postalo je iz

grozdja. Kolike muke, kolike boli moralo je preterpeti siromašno grozdje, dok je iz njega postala nenaknadiva kapljica, okrepljućuća moć, koju zovemo vinom! Siromašno grozdje! Odrezali su te nožem od tela tvoje majke, od trsa. Gujavili su te nemilo batinami i vsim vragom, dok su vsu krv iz tebe iztiskali! Stiskali su te vu vozku prešu, ter mervarili: telo tvoje, da su ti vse kosti pucale, dok nisu i zadnju kaplju krvi iz tebe iztislali; a onda te iz zahvalnosti hitili na smetišće! Tvoju plemenitu krv nazvali su „moštom“, ter ju zapili vu lagre, da se omdí pari, čisti, tuće i pripravlja za jednu većše zvanje, koje njoj se još vu življenju zvršavati! Ali je ipak vragok taj mošt! Siromak, kaj ga ljudi tak nedužno go zapiraju, — zna negda negla i pobesniti; hće se, razbija lagve, duši ljude i vsakojačke bedatošće dela; ali se nazadnje opameti, i postane vse mirneši, dok se ga na Martinovo kakov Martin nenapije, da vse suze zleva, ter se osvedoči, da se nije dobro žnjim šaliti, ar je vnoaga jakši od čoveka — postal je najure vino! Nije sala! postal je iz nikaj gosponar ljudskih nogah i glavah. Čvrst dečko! samo da ga ljudi nebi slabili s kojekakvim vragom i nesuagom, kaj nevalja nikaj! Vu ostalom od toga hoćemo nekaj čuti vu sljedećem delu, koji govori:

II. Od fele vina. Mi razlikujemo dve fele vina: naturalsko i delano (fabricirano) vino. Naturalsko je vino jako redko, a ćelano nek sam vrag nosi i pije! To za nas nije! Naša magjarska loza rodi hvala Bogu samim naturalskim vinom i to više milijunah hektolitrov. Za nas dosta! Delano vino produciraju vsi krećmari vu svojih pivnicah, i to iz onoga naturalskoga vina; ar kak vu njihove šake dojde, s bogom natura, — postane onda kak se veli panćarija. Posvuđ se već prodavaju skoro sama delana vina; zato ja vsakoga pazljivim činim, koj kupuje vino, nek nekupuje mačka vu vreći, nego najpređi dobro košta, kaj kupuje, pak makar se ga i natrusil, s tem bolje, bar bude drugi dan bolje znal, jeli od njega drugi dan boli glava ili ne. Od kojega boli glava, ono uvalja niti pješivoga boba.

Gde želi dobroga, naturalskoga vina, nek se spusti malo vu selničke, štrigovske i lopatinske pivnice — naj se prime Č... gospode, koji toga vraga razmeću. I s kufrastimi nosni su dober barometer, koji pokozuju, gde je dobra kapljica. — Ajđmo vezda na trećji del, koj govori:

III. O delovanju vina. Kak je vino vu svojem elementu, tojest kak dobi pravu svoju jakost i vrednost, započimlje vsakojačks ne sposobnosti, zaradi kojih bi vnoaga čovek bil sudbeno preganjan: razbija se, tere glava, noge i ruke, vubija itd. Prav prava istina! Ali hajde, da pobliže pregledamo, kak deluje vino na čoveka i njegov razum — Razum je kočijaš, kak rarna s telom. Dok on drži napeto vuzde, do teh dob je čovek vu naravnom stališu. Ali rećemo, da je na stolu puna flaša vina, a vu kutu sedi čovek, koj nagilje na vinski beteg. Kočijaš (tojest razum) se napinja, privlači vuzde k sebi, ali telo tiraju napre protivnik: želudac i grlo. Nastane strašno vovujanje, — žludac i grlo preoblada kočijaša, vuzde puknu, a čovek pograbi flašu, pak ajd vleje vu se, — i naravno mu se stanje premeni vu naravno, tojest vu vinski. Kočijaš se vezda premene, vino pograbi vuzde, pak tira telo po svojoj volji. Pod ovim se kočijašem noge popikavajđ sim i tam, ruke neimaju nikakvog takta, jezik klopoće prez privilegija, glava se začćeni kakti pun mesec, a oči postaneju velike kak sovine! Kulika je pako

vu telu svadja! Glava šumi, želudac grmi, srce trepeće, jezik blebeče i tresk — — — telo se zruši pod stol!! S tem se onda vsi telovni kotači zmešaju, vura se pakvari, cajgeri (kazala) izpadnu ter nij znati, kuliko je vur! Odovud dođu onda grdi oni „kaccenjameri“ odovud nesrečni vinski betegi, odovud prazne kancelarije, zanemarjene škole i druge vsakojačke neprilike! . . .

O kuliko je več to drago vino ljudem škode naneslo! Ali naj bude kak mu drago, ja sam zato, da se vino i na dalje pije, samo ga treba piti vu želudec, a ne vu noge i glavu, tojest pij ga kuliko ti želudec podnese, pak bu dobro po te.

Tuliko je reči denešnjega govorenja moga o vinnu. Dixi et safal. ditanimam meam!

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Koburg Ferdinand.

Bugarski knez dokazal je vu istinu, da se neboji neprijateljev svojih, lepo je iz svoga putovanja doma došel, gde ga je njegov narod na najlepši način prijel. Komaj je doma došel, već se je glas po novinau režišal, da se kani zeniti. Vele, da je izabral za buduću svoju tovarošicu kcer nadvojvode Jožefa domobranskoga vrhovnoga zapovednika. Putovanje njegovo vu Karlsbad anda nije bilo za izlku resig nacije, kak su o nekoji mislili, nego brzčas više izlika ženitbens.

Suša.

Po Medjimurju osobito vu gornjem kraju čuti se letos velika suša. Sena bilo ma'o, otave n'ist, paša za nikaj, drobnoga zrnja tu i tam po sredujem, gde gde jako slabo i od megle izpito. Po imence more se tužiti fara nedelska, gde je već lani slaba letina bila. I kuruze su tu letos tak slabe, da se ljudstvo već naprvo plaši, kakva bude to kuruzna bratva. Puže se, da niti toliko nebude, koliko je lani bilo. Bormeš gospodar sa žalostim srcem gleda vu tak nesigurnu budućnost.

Nova željeznička nesreća

Komaj je minula nesreća pri Innsbruku, gde je vlak s visokoga nasipa vu Inu vrušil se, već nam iz Beča novu nesreću prijavljaju. Blizu Pilzena na me posmeknul se je vlak iz sinjah vu globoku grabu, tak, da se je najviše vagonov na komade sdrotlilo. Pri toj katastrofi, samo se po sebi razumeva, da je vse ljudih mrtvih ostalo a veliki broj težko izranjeni bili. Nesreću ovu preuzrokovala je falinga na nasipu koju falingu napravil je veliki dež.

Prelom oblaka.

Iz Austrije prijavljaju nam iz vnoga mestah, veliki viher, picanje strelah i lamanje oblakov, koji posvud veliki kvar i nesreće prouzrokuju. Vu českom pogorju pak bil je takov strahoviti prelom oblaka, da je više jezzer mekot ravnice voda oblejala. Vani bivši serve čisto je na nikaj voda spravila, na senoko e tolkoga mlaja napravila, da su i ove za nikaj, a vnogih mestih pak zaostala je voda tak, da su i vezda tam cela mala jezera nastala. Ljudstvo zbok toga veliku oskudu trpi.

Čudnoviti človek.

Vu Kološvaru vumel je na titusu jeden mladi človek, koj je čudnovito bil vu telu svojem nutri ustrojen. Doktori

sekeiral' su ga, a kada bi mu bili pra i črevo odprii začudili su se nad onim, kaj su tu vidli. Sva njegova vutroba ležala je drugač, kak pri drugih ljudih leži. Jetra, skezeza, želudac, — sve je bilo na opak, kaj pri naravskom človeku na levoj strani stoji, to je pri njem na desnoj strani bilo, a kaj pri drugih ljudih na desnoj stoji, to je pri njem na levoj bilo. Čudnovita igra nature.

Strela.

Vu Aradu vudrila je nezdavnja strela vu turen, odovud preletela je na korus, gde su stale lepe velike orgule. Ove je tak reztepla, po cirkvi rezmetala a sve zvegle tak reztopila, da iz njih nigdar više orgule nebudu. Drugoga kvara niti vu cirkvi, niti drugde nije napravila: baš je gustuša imala na orgule.

Bog ga je čuval.

Jeden težak vu Budapeštu delal je pri jednoj hiži na tretjoj kondignaciji, gde su zidari ličili. Po svojoj vlastitoj nepazljivosti vrušil se je od stalka doli i ovak od stalka do stalka padajući, nije se nigde mogel zadržati. Ovak ležal je doli jeden čas i kada bi zidari na pomoć mu pritekli, stal se je sam i sam pešice odišel vu špital, da si spobito telo vraci. Bormeš ovoga je sam Bog čuval, da se nije za-tukel.

Nona.

Predi nekoliko mesecov jako se je govorilo od ovoga čednovitoga betega. Vzda pak novine prijavljaju, da se je na novo širiti počel i da se tu i tam opaza po orsagu nona. Vu M. Fodorhazu zaspal je jeden dijačac pred četirimi tjedni, spal je pune četiri tjedne, nikakva doktorska pomoć nije ga mogla prebuditi, ali nesrečno dete niti se samo nije prebudilo. Vu dugotrajnom svojem spanju čisto je otrdnuo.

Nesreća na putu.

Iz Csongrada putovala je na kolih nekam Gut Verona zvana ženska. Na naručaju držala si je jedenaist mesecov staro dete. Na jedenkrat zajde kolo na kamen i tak dromene kola, da je ženska s detelom skuo van opala a to tak nesrečno, da je dete pod sobom zdruznu'a. Preporučamo našim Medjimurskam pazlivost pri takvih prilikah i osobito, kada dete na krst voze, ar njihovi koleslini su baš sa svojimi nizkimi lojtricami prikladni za van opasti.

Lepo nastastje.

Pri Bakony — Nána igral se je vu potoku ovih danov jeden dečec i skakal sim tam radosno po plitvoj vodi. Za čas zablisne mu se nekaj vu vodi, na kaj bolje pogledne i opazi svetlu stvar Dete pridigne stvar i vidi, da je to nekakov srebrni penez Na to počme po vodi iskati i najde više komadov; s tim odide doma i izpripoveda, kak je toga puno vu vodi videl. Otec njegov taki se požuri sam vu potok i nut on je još par stotin komadov tih srebrnjakov nabral. To su bili sami lepi starinski srebrnjaki.

Nekaj za kratek čas.

1.

Po revoluciji leta 1848[9] ga su ma-gjarske busare porazdelili med austrijsku vojsku, a med njimi su bili i takvi, koji

su pred 48-im ljetom služili vu cesarskoj vojski, nego odonud su pobegli k magjarskim šeregom. Jednoga takvoga husara je zapital oberster, da zakaj je skočil od austrijsanske vojske? — Husar je na to ozbiljno odgovoril: „Nisam ja skočil, nego su me na silom prijeli — vlovih.“ — „Pak zakaj si ne gledal, da bi nazad se povrnu? rekel je oberster. — „Bogme sam hotel, gospodin oberster, ali nije bilo moguće. Počamši od Szolnoka pak do Pešte sam furt bežal za austrijskom vojskum, ali sam ne mogel nikak dostići.“

2.

Jednoga cigana, koj je bil honved, hoteli su nemci ljeta 1849. k sebi ga vzeti. Vu jesen pri asentaciji zadržali su ga. Na vskojački način spričavaf se je cigan, da je šantav (plantav) i da nemre biti više soldat, ar nemre bežati. Na to mu je odgovoril oficir: ako si ti mogel šantavi pri magjari služiti, onda moreš i pri nas služiti. „Jaj gospone to njim je druga stvar, odgovoril je cigan, pri magjari nije bilo treba nigdar bežati.“

Glád Ferencz.

»The Gresham»

Pri »The Gresham» zvanom london-skom društvu (vu Čakoven je upravništvo pri Graneru stacionaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu vekšu ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenuto društvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako deživi n. pr. 15—20 let, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo društvo ima svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

NYILTTER. *)

Schwarze, weisse und färbige Seiden-Damaste von fl. 1.40 bis fl. 7.75 per Meter (18 Qual.) — versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei aus Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 Kr. Porto.

*) E rovat alatt közlöttékert felelősséget nem vállal a szerkesztő.

LOTERIJA. Bpešt 17. augustuša 1890. **39 87 16 78 80**

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m-mázsa. — 1 m-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	6 — 75	—
Zab	Zob	6 —	—
Rozs	Hrž	5 — 25	5.50
Kukuricza	Kuruza	6 — 25	—
Arpa	Ječmen	5 — 50	6
Fehér bab	Grah beli	6 — 50	—
Sárga „	„ zuti	5 — 50	—
Vegyes „	„ zméšan	4 — 75	—

ODGOVORNI UREDNIK :

M A R G I T A I J O Z S E F.

Hirdetések.

3044 tkvi szám 890.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szebényi Lajos perlaki lakosnak, Márkulia György és Márkulia Iván goricsáni lakos elleni kielégítési végrehajtási ügyében 13 frt tőke, 19 kr bélyeg költség. 5 fr 62 kr végrehajtás megkérülési és 5 frt végrehajtás-kérelmi, ugy 6 frt 65 krban megállapított árverés kérelm. költségek behajtása céljából a nagy-kanizs-i királyi törvényszék (perlaki királyi járásbiróság) területén fekvő Goricsán község 1029 sz. tkjvben A $\frac{1}{4}$ 240 hrz. sz. ingatlanból a rajta lévő 154. népsor sz. házból Márkulia Györgyöt és Márkulia Ivánt illető $\frac{1}{4}$ rész 453 frt, a goricsáni 1464 sz. tkjvben A $\frac{1}{4}$ 2570. hrzi sz. ingatlan az 1881. t. cz 156. §-a értelmében egészen 39 frt, a 2613. hrzi sz. ingatlan a hivatkozott törvényszakas az alapján egészen 54 frt, végül a 4958. hrzi sz. ingatlanból Márkulia Györgyöt és Márkulia Ivánt illető $\frac{1}{3}$ rész 121 forint becsárban Goricsánban a községi bíró lakásán 1890. évi szeptember hó 10-én d. e. 10 órakor Szebényi Lajos felperes vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kített becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyan-

attól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 % os kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizeni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. jbir. tkvi osztályánál s Goricsán község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Perlakon, 1890. évi június hó 28 án. 660

KERESÉT.

Egy bankintézet keres mindenütt egyéneket, törvényileg engedélyezett sorsjegyek részletfizetés melletti eladásra.

Igen előnyös jutalék feltételek.
Ajánlatok B. J. jegy alatt
Goldberger A. V. hirdetési irodájához, Budapest. Váci-utca 9. sz. —
intézendők. 659 2-6

Bérbe adandó:

Hodosán községben az országot mellett levő

2 ház,

mindegyikhez van: **pince, konyha és istálló.**

A helyiségek pedig különösen alkalmasak kereskedésnek, koresma- vagy mézsárszéknek — a hozzá tartozó földekekkel együtt

azonnal bérbe adandó.

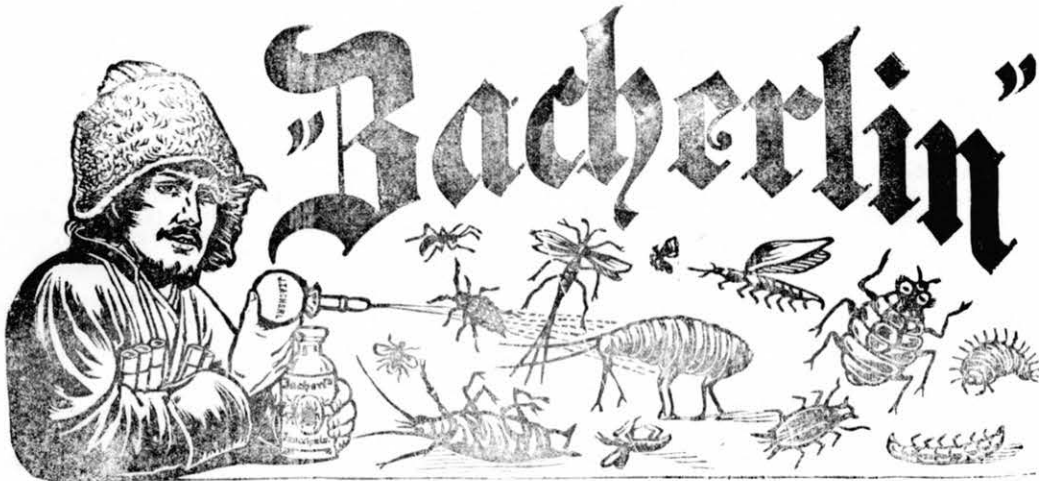
Bővebbet a tulajdonosnál

Andresecz Doránál

Hodosán.

661

TESSÉK MEGGYŐZÖDNI, HOGY A

valóban a legjobb szer minden rovar ellen,

mert mint — semmiféle más szer — meglepő erővel és gyorsasággal alaposan kipszítja a férgekkel. A vásárlásnál azonban ügyelni kell, és csak a valódi „Zacherlin“-t kérni

ÜVEGCSEKBEIN J. ZACHERL NÉVALÁIRÁSSAL ELLÁTTA.

De sohasem kell kimérve nyitott csomagban vagy egyéb utáztatokat elfogadni. „Zacherlin“ per vételnél, igen ajánlható 30 krért egy ujonan feltalált „Zacherlin“ fecskendőt is venni, ez új szerkezet mellett háromszor annyi ideig tart egy üveg

Csáktornyan kapható: Strahia testvéreknél, Göncz L. gyógy-szerésznél, Gráner testvéreknél Heinrich Miksánál.

Aldó Leniván kapható: Fuss Ferdinand gyógyszerésznél

571 9-10